

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 August st. v.

„Kie e hon, ha, nem a miénk!” (A cui e patria aceasta, dacă nu a noastră). Așa sună una dintre inscripțiile pompoase, cu care „kultur-egylet“-ul și-a împodobit sala festivă a adunării sale generale din Brașov.

„Cine-și pune piciorul pe acest sfânt pământ, este cetățean ungar; pe acest pământ, pe care cu sânge l-a câștigat Maghiarul, care îi hrănește cu roadele sale trupul și familia; cine se roagă la un Dumnezeu din cer și venează pe un rege pe pământ, acela este cetățean ungar, fie ori și de unde imigrat, vorbească limba ori-cărei națiuni.

„A pretinde dela supușii regelui unguresc, dela proprietarii pământului unguresc, să scie limba națiunii, nu este forță, nu e păcat, nu este nedreptate.

„Ce s'ar face cu statul, cu patria, cu conceptul națiunii, dacă imigrații ar gravita acolo de unde au venit și emigrații ar pretinde acolo unde s'au dus, să le fie respectate drepturile lor străbune, patria părăsită, legile naționale și tradițiunile strămoșesci?

„Cine locuiește pe acest pământ, cine se bucură de drepturile națiunii, a cărui moșie o apără armata regelui unguresc, acela e cetățean unguresc înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. *Vă întreb, d-lor, este lucrul nedemn și nedrept, dacă dela acest om pretindem ca să permițăm între copiii sei lățirea limbii statului, a limbii unguresci?*

„Nu ca dușmani ne-am pus corul în acest frumos oraș dela frontiera ungurescă, ci ca frați am voit să dăm de seire, că o dorință ferbinte încălzește pepturile noastre, o rugăciune trimitem la Dumnezeu Maghiarilor în ziua Sfântului Stefan și această rugăciune sună astfel: *Să se unească toți cetățenii patriei în limbă și în iubire de rege și de patrie!*..“

Astfel a vorbit contele Stefan Károlyi, un bărbat nobil, înțelept și cu vață al Maghiarilor, tot cu ocaziunea festivităților din Brașov ale kultur-egylet-ului!

De ce dar s'au dus concetățenii nostri maghiari din toate părțile Ardealului și mulțime mare și din „țeara mamă“ la Brașov, în acest vechiu centru de cultură germană din marginea

orientală a monarhiei? Pentru-ca să le spună Sașilor, și să le spună Românilor, că patria aceasta este a Maghiarilor, că este lucru natural, drept și impus de datorința patriotică, ca ei, Maghiarii, să pretindă dela Sași și dela Români să le învețe limba, că Sași și Români sânt venetici, oameni veniți de pe aci încolo, care nu pot pretinde să li se respecte limba, naționalitatea, obiceiurile și tradițiunile, precum bunăoară nici Slovaci, pe care lipsa îi transportă pe câmpurile Americii, nu pot pretinde să alcătuească acolo o națiune separată.

S'au dus la Brașov, pentru-ca cu sgomot asurzitor să se roage la Dumnezeu Maghiarilor, ca el să unească pe toți cetățenii Ungariei în limbă și iubire către Tron și patrie.

Dar, Doamne ferească, „kultur-egylet“-ul n'are tendențe agresive. Sosind la gara din Brașov, magnificul comite suprem în două comitate nemaghiare și president al kultur-egylet-ului, nobilul conte Bethlen Gábor, a spus, că kultur-egylet-ul urmărește numai scopuri culturale și nu umblă să câștige pe nimenea, decât pe cine de bunăvoie vine între dinșii.

Asemenea și comitele suprem al Brașovului și Sibiului, contele Andreiu Bethlen, omul păcii și al buneînțelegeri, tot la gara din Brașov, n'a accentuat alta, decât înaintarea culturii și a bunăstării materiale în ținuturile acestea sud-ostice ale patriei.

Așa se vorbește în auzul lumii, ear' firul telegrafic duce cuvintele nobililor conți în toată lumea, pentru a o face să creadă, că instituțiune mai umană, mai salutară și mai folositoare ca kultur-egylet-ul nu mai este sub soare.

Când însă nobilii campioni se adună în sala de sfătuire, când se pun pe lucru, când își desvolță ideile, pe care voesc să le realizeze, apoi își dau arama pe față. Apoi ne spun, că patria aceasta este numai a Maghiarilor, numai a acelora, care vorbesc limba maghiară, și că toți ceilalți sânt venetici, care nu pot reclama pentru sine alte drepturi, decât dreptul de a se face Maghiari. Și scopul umanitar al „kultur-egylet“-ului este tocmai acela, ca el

să înlesnească ne-Maghiarilor intrarea în sinul națiunii, care a câștigat cu sângele ei, susține și apără patria aceasta. De aceea „kultur-egylet“-ul se roagă la Dumnezeu Maghiarilor, ca el în atotputernicia sa să facă, ca toți locuitorii patriei să vorbească numai o limbă.

Și se miră nobilii nostri concetățeni și se indignează, că Sași și Români, acești venetici, cărora ei voesc să le facă un bine atât de mare, cum este desnaționalizarea, stau la o parte și nu voesc să vină pentru a face cu dinșii împreună rugăciunea de mai sus.

Nu voesc și nu voesc! Pentru-că și Sași și Români, ca Sași și ca Români, se știu cetățeni egal îndreptățiți ai patriei, și înaintea lui Dumnezeu, înaintea Tronului, înaintea patriei și înaintea legii pretind sus și tare să li se respecte limba, naționalitatea, obiceiurile și tradițiunile strămoșesci.

Ear' „kultur-egylet“-ul, care fără sfială atentează la averile cele mai scumpe ale Sașilor și Românilor, pentru acestia nu este decât un făcător de pricină, de care ei trebuie să se ferească ca de un dușman al buneînțelegeri și prin urmare al patriei.

„Kultur-egylet“-ul și reprezentanța orașenească din Brașov. În adunarea generală extraordinară de alaltăieri a reprezentanței orașenești din Brașov, reprezentantul Dück a întrebat pe primarul, că cine a dispus, ca pentru primirea reuniunii ce și-a ținut zilele acestea în Brașov ședințele sale să se decoreze casa magistratului cu steaguri, pe când aceasta față cu alte multe reuniuni că și-au ținut adunările sale în Brașov nu s'a observat nici odată și magistratul ar fi trebuit să păstreze o atitudine internațională. Mai departe a întrebat Dück pe primar, dacă el, respectivă căpitanul orașenească, are cunoștință despre aceea, că în numele celui din urmă organe polițienesci au umblat din casă în casă și au provocat pe partidele respective a-și decora casele?

Primarul a răspuns, că casa magistratului a fost decorată prin oameni necompetenți și fără autoritatea lui și că a ordonat comisarului de poliție Szabó, despre care a aflat, că scie despre treaba aceasta, să se îngrijească, ca în seara zilei de 18 l. c. steagurile să se îndepărteze ear' de acolo. Szabó nu a satisfăcut acestui ordin, ceea-ce e colosală lipsă de tact din partea unui funcționar și pentru aceasta va fi tras la răspundere.

După o telegramă ce o primesce din Brașov opoziționalul „Ellenzék“, Maghiarii din Brașov sânt foarte indignați pentru acest răspuns al primarului.

„Budapesti Hirlap“ cere o intervenire energică din partea guvernului.

Germania și Franția.

„Standard“, organul conducător al conservatorilor din Anglita, face următoarele observări interesante la vorbirea împăratului Wilhelm II. din Frankfurt l. Odera:

„Nu putem afirma, că vorbirea împăratului Wilhelm II. din Frankfurt l. Odera este un trăsnet din senin al fulgerului lui Joe, dar' pe orizontul politic n'a fost nimic din ce s'ar fi putut aștepta o fulgerare atât de puternică. Efectul ei n'a fost atât de stricacios, cum ar fi putut fi ceva mai înainte. Cu bucurie vedem, că Franția în mijlocul multelor provocări își păstrează sângele rece, ceea-ce este cea mai bună dovadă a trezviei și a sentimentului său de dignitate. Căci nu se poate tăgădui, că o astfel de vorbire, cum e a împăratului german, este în mare măsură provocatoare, cu deosebire față cu o națiune atât de mândră, cum e cea franceză, pe care domniitorii germani dela catastrofa dela Sedan încoace n'au mai încetat a o înjosi. Și ce e mai rău, este, că n'ar fi fost nici o lipsă de acest ton discordant și neoportun. Ar fi fost de ajuns a aminti în câteva cuvinte patriotice calitățile militare fenomenale ale prințului Carol-Frideric. Împăratul german încă este pătruns de cel mai vitejesc spirit și poate fi mândru de armata, care stă sub comanda sa. Însă chiar pentru-că Germania este atât de tare, a fost superflu a vorbi la Frankfurt atât de sus. Noi nici odată n'am presupus, că Germania ar visa de înapoierea Alsației-Lorenei și nu avem nici cea mai mică îndoială, că ceea-ce Germania voesc să păstreze, poate și apăra. Dar' n'a fost obiceiul Hohenzollernilor, cel puțin în secolul din urmă nu, ca să peară cuvinte mari.

Mai bucuroși arătau lumii prin lovituri tari, decât prin cuvinte oratorice, care le este hotărârea. Și deși împăratul de acum este alcătuit din aceeași materie de fer, din care erau cei mai mulți dintre antecesorii lui, mărturisim, că mai bucuror l'am fi văzut observând conduita, pe care eram obișnuți să o vedem la antecesorii sei.

Este ceva mai mult gallic decât teuton în enunțarea, că „se cadă mai bine pe câmpul de luptă cele 18 corpuri de armată și cele 46 milioane de locuitori, decât să lăsăm din mână fe și numai o petricică din ceea-ce am câștigat“. Aceasta frasă ne revoacă în memoria o declarațiune nenorocită, deși foarte caracteristică, a lui Jules Favre, pe care a făcut-o scurtă vreme după Sedan, când s'a întâlnit cu principele Bismarck în locuința lui Rothschild din Ferrières, că adevărul Franția nu va da din teritoriul seu nici cât e latul

unui deget și din fortărețele sale nici o petricică.

Dar' poate împăratul german, tinăr fiind vorbește ceva cam vehement. În cele din urmă nu sânt 46 milioane de Germani, care ar pute muri pe câmpul de luptă, decumva nu vor prinde armele și muierile și copiii, ear' acestia din urmă încă nu s'au hotărât să facă asemenea lucru.

Însă astfel de declarațiuni nu se iau atât de cu deamăritul. Nu începe îndoială, împăratul german este atât de stimat, ocupă pozițiune atât de înaltă și împreună cu atâtă responsabilitate, încât cuvintele lui, fie de ori-ce conținut, au mare pond. Și putem să ne închipuim situațiuni, în care astfel de vorbire de pe buzele împăratului poate să fie foarte la loc. Dacă ar fi erupt un război între Germania și altă putere sau dacă altă putere ar amenința imperul german cu invaziune, atunci cuvintele figurate ar fi tot atât de motivate ca și o poesie însuflețitoare, ca și o cântare războinică. După regulă pentru asemenea ocaziuni ar și trebui păstrate. Este cu desăvârșire adevărat, că poporul francez, după cât sentimentele lui se pot judeca din presa și ținuta politicilor lui, este pătruns de dorința națională, de a redobândi provinciile pierdute. Dar' aceasta așa este de multșoară vreme și în general luat în timpul din urmă Franzeii mai rar pronunță această aspirațiune a lor ca mai înainte.

Partea mai calmă a publicului francez în realitate nutrește acest sentiment mai mult în formă de speranță decât de credință și încă speranță, care cade foarte departe. Că Franția nu s'a mărginit numai la aspirațiune deșăartă, ci a adus jertfe gigantice, pentru-ca să se poată eară simți ca putere militară de primul rang, aceasta este deplin adevărat. Dar' însuși principele Bismarck a recunoscut, că Franția are dreptul să facă aceasta, dacă așa-i place. A provoca acest drept ar însemna atata, cât a aduce un nou element în dreptul internațional, în relațiunile internaționale. Si nu credem, că în Franția se existe om cu mintea întreagă, care se-și închipuească, că s'ar pute spăria Germania într'atata sau s'ar pute intra cu dinsa la învoală, ca ea să dea înapoi Alsația și Lorena. Au fost câțiva filantropi vrednici de dragoste, care cunoscând rău caracterul împăratului Frideric, au trăit în credință, că el își va face domnia renumită prin aceea, că va da înapoi ceea-ce sabia lui a ajutat a câștiga. Dară cu moartea lui au dispărut și aceste iluzii copilăresci.

N'a fost deci necesar, ca împăratul Wilhelm să lumineze pe Francezii asupra unui lucru, despre care ei au fost deplin informați.

În adevăr o nouă enunțare, că Germania nu va da înapoi provinciile ocupate, ar pute aduce pe unii la idea, că acest punct mai este discutabil. S'ar înșela foarte tare acestia însă de altminterea ar fi pagubă a turna uleu pe fantasia lor, care ușor prinde flacări.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Logodnica Strigoiiului.

Mai era, cinstiți boeri, căci de n'ar fi fost, nu s'ar fi povestit, dar' se dice, că ar fi fost, și de aceea se povestesc. Era o seară de earnă și toate fetele erau strînse la șeșetoare și fiecare avea câte un flăcău ibovnic. Dar' numai una dintre trei surori, care era mai tinără și mai frumoasă dintre ele, nu voia să se îndrăgească cu nici un flăcău din sat. Când îi dicea vre-unul să se deie în dragoste cu el, ea întotdeauna ridea de el și de toate suratele ei.

Ea dicea, că ei nu-i trebuie și că ea are să-și prindă un ibovnic de pe lumea cealaltă, vrând să înțeleagă prin asta, că să fie un străin, ear' nu din sat dela dinsa. Tot dîcînd ea așa cătră toate fetele și rîdînd de ele, că au a face cu flăcăii din sat, care nu sânt decât nise neghiobi, toate fetele prinseră necaz pe dinsa, până chiar și surorile ei. Într'o seară, când se apucase toate să-și dică, oare cum se poate să nu-i placă ei nici un flăcău dintre toți, care își băteau capul și ea le răspundea:

„V'am spus, că eu nu vreau decât om de pe lumea cealaltă“, eată, că într'un tinăr foarte frumos pe ușe și se duse drept la dinsa, dîcîndu-i: Eată, Anicuțo, eu sânt om de pe lumea cealaltă, cum doresci tu.“

Ea îl primi cu bucurie și începă să între cu el în vorbă, fiind foarte mândră cătră fetele cealalte, că nici una nu avea ibovnic așa de frumos cum era al ei. El era un bărbat înalt, cu ochi negri, cu păr creț și foarte tinăr, îmbrăcat foarte frumos și cu o manta lungă și largă aruncată pe umăr.

Toate fetele rămaseră cu gura căscată când îl vădură și nu mai puteau de necaz, cum se aibă ea un ibovnic așa de frumos și de galant, cum nu mai văduseră ele până atunci. Toate se căsniacu ca să-și găsească vre-un cusur, dar' nu putură.

A doua seară când veni el, se puseră ear' cu toatele să-l privească, ca doar' de vor găsi ceva, și tot uitându-se ele la dînsul, vădură, că are picioare de cal.

Când se sfîrși șeșetoarea, n'apucă el bine să plece și toate fetele începură să rîdă de Anicuța și să-și dică: „Ei, ce mai ibovnic mai ai și tu, cu picioare de cal“.

Cum auzi fata așa, se îngălbini de ciudă și le dice: „Voi de necaz, că al meu e mai frumos, nu scîți ce să mai diceți, lasă să fie, lasă, că mâne-seară când va veni o să mă uit și eu să văd, dacă așa e cum diceți voi?“

A doua seară, cum îi veni ibovnicul, cea dintâi treabă a Anicuții fu, ca să se uite la picioarele lui, și vădă și dinsa, că așa era. Cum vădă fata, se întristă și vorbi foarte puțin și rece cu el.

După-ce se sparse șeșetoarea, fetele începură să-și dică: „Ei, așa e cum am dis noi?“

Ai vădă și tu acuma, că noi am spus drept?“

„Da, așa e, dar' ce să fac acuma? Scîți ce m'am gândit? Măne când va veni să mă iau după el“.

„Apoi cum o să-l poți tu urma să nu te vadă el?“

„Bine, uite ce m'am gândit să fac, dacă veți vră și voi și dacă mă iubiți:“

Toată lăna, care s'a tors astăseară de noi, să o fac un ghem și mâne-seară când va veni el, să-și prindă firul de poala mantalei lui și așa pot să mă duc după urma firului fără-ca el să mă vadă.

„Bine, noi voim“ dîseră fetele, și se despărțiră pofindu-i fiecare noapte bună.

A doua seară, după-cum vorbiseră fetele, veniră ear' la șeșetoare cu gândul, de a afla de ibovnicul Anicuței, că cine să fie el?

După-ce veniseră toate și toți, mai târziu ca de obicei veni și ibovnicul Anicuței, fata îl primi foarte rece, nu mai avea bucurie de dînsul și aștepta cu nerăbdare să plece mai curînd ca să-l urmărească. Făcū ea ce făcū și prinse firul de manta fără-ca el să bage de seamă, în sfîrșit șeșetoarea se sparse și el plecă.

Atunci și Anicuța se luă după el; se duse, se duse, până-ce ajunse la o bisericuță mică într'un virf de deal. Cum ajunse, el intră în biserică, se desbracă și se duse în dosul bisericii la spatelul altarului și începă

să răcăie cu ghiarele la un mormînt, care se vedea nou de tot.

Fata privia cu inima bătînd și ne mai putînd de frică, dar' cu toate acestea ea voia să vadă ce o să facă el acolo.

Când ce să vadă biata fată, el scoase sîcriul pe marginea gropii și se apucă să roadă căpățîna mortului. Atunci ea, cu toată frica, tot își făcū curaj și scoase inelul, care i-l dăduse el, și îl aruncă apoi o tulă la fugă cât putu.

Cum vădū el inelul, înțelese tot și îndată dete fuga în biserică, se spîlă, își luă mantaua și plecă după dinsa, dar' nu apucă să facă douăzeci de pași și începură a cântă cocoșii, ear' el perî, pe când fata fugi din toate puterile până-ce ajunse acasă.

Cum o vădură surorile așa de spăriată și galbină ca ceara, începură să o întrebe, că ce a vădū și de ce este așa de galbină, ear' ea le spuse, că nu a vădū nimic și că poate de osteneală e galbină, surorile o lăsară în pace mulțumindu-se cu atât.

A doua seară nu mai veni ibovnicul Anicuței la șeșetoare și toate fetele și flăcăii începură să ridă de Anicuța, dîcîndu-i, că de ce se va fi supărat omul de pe lumea cealaltă de nu mai vine.

Dar' biata fată ținea și numai inima ei scia ce suferia, în sfîrșit se sparse șeșetoarea și toate fetele plecară pe la casele lor. Cum ajunse și Anicuța cu surorile ei acasă, se culcară cu toatele și adormiră, dar' numai de

biata Anicuța nu se mai lipia somnul și se tot gîndia la ce a vădū, însă tot gîndindu-se ea așa, deodată aude la fereastră dîcîndu-i: „Anicuțo neică, ce ai vădū, ce ai auđit, de mi-ai aruncat inelul?“

Anicuța încereni când auđi glasul strigoiiului, ce se facă ea acum? Ce să-și răspundă? Se gîndi mai bine să tacă, dar' el ear' o întreba: „Anicuțo neică, ce ai vădū, ce ai auđit, de mi-ai aruncat inelul? Spune, că moare soru-ta cea mare.“

Ea îi răspunde: „Lasă să moară.“
Atunci el o mai întreba odată și ea îi dîse: „N'am vădū nimic.“ El ear' îi dîse: „Spune că moare soru-ta.“

„Lasă să moară.“
Atunci se auđi un sgomot mare, pare-că s'ar fi cutremurat pământul, și nu se mai auđi nimic. A doua zi muri soru-sa.

Preste noapte ear' se pomeni cu el, întrebându-o tot ca în seara trecută, și ea îi răspunde tot că nu a vădū nimic, nu a auđit nimic, și el ear' îi spuse, că moare soru-ta mijlocie, ea îi răspunde: „Lasă să moară,“ și a doua zi soru-sa muri.

În sfîrșit tot așa veni el în toate serile, până-ce muri și mamă-sa și tatăl seu și mai rămase ea singură; când veni și rîndul ei, ea se duse mai înainte la moașa satului și îi povesti toate întâmplările, spunîndu-i, că în noaptea aceea îi vine și rîndul ei, moașa îi dîse: „Bine, lasă că îngrijesc eu de tine, să n'ai nici o grijă.“

Însă declarațiunea împăratului Wilhelm într-o privință poate să fie de bun folos: Anume în acea privință, că scutesce de o apăsătoare premeditație sau premeditație a situațiunii europene și duce la concluziunea, că situațiunea și acum este tot aceea, care a fost înainte de întrederea dela Peterhof. Nu numai relațiunile Franței cu Germania au rămas tot acelea, ci și relațiunile dintre Germania și Rusia, și dintre Germania și Austro-Ungaria și Italia. Combinațiunile nebasate făcute pe întrederea dela Peterhof, una după alta se nimicesc. Germania n'are poftă să se roage nici de Rusia, nici de Franța. Împăratul german și principele Bismarck știu foarte bine, că dacă ar succeda a transforma Franța din republică în monarhie, atunci Țara din republică n'ar hesita a intra în legături mai strînse cu dînsa. Și așa cum stau lucrurile astăzi, sînt foarte mulți Ruși, care vestesc în public alianța cu Franța. Țarul Alexandru III. fără îndocală nu ascultă sfatul lor, dar' mereu crede, că împăcările îi vor schimba hotărîrea. Are deci Germania destulă cauză, de a-și desvolta tot mai mult puterea sa de apărare și de a îndemna pe adevărații sei aliați și binevoitori să facă același lucru. Aliați cel puțin nici când nu se va plînge de aceasta, căci pentru dînsa Germania nici când nu va deveni prea puternică și formidabilă. Dar' cuvinte răsunătoare în timp de pace nu sînt la loc. Și nici împăratul german nu poate folosi fără periclitarea numelui său bun și a păcii europene asemenea cuvinte, care dacă nu voesc să fie amenințătoare, nu pot fi privite decît ca lăudăroșie deșăartă.

CORESPONDENȚA
"TRIBUNEI".

De lîngă Hațeg, la 20 Aug. n. 1888.

Ca tată de familie, îngrijit de viitorul copiilor mei și al națiunii mele, ba chiar de al patriei mele, viu a Vă cere ospitalitate în prețuita foaie ce redițați și din capul locului Vă spun, că îmi pare rău, că nu pot a Vă relatea ceva îmbucurător din înutul nostru, odinioară atât de vestit. Dar' care ce are dă. Să dau și eu.

Se vorbește pe aci, d-le redactor, și nu fără temei, că școala comunală de fetețe române din opidul Hațeg 'i-s'ar fi făcut sentența de moarte, și prin încetarea aceleia copilele române vor fi silite să frecventeze școala romcat. din loc, cu limba de propunere exclusiv maghiară. Se vorbește, că spre ajungerea școlului ar fi luate chiar angajamente, și ear' nu fără temei. Da, angajamente, și încă chiar din partea unora de ai noștri, care în virtutea poziției ce ocupă ar fi nu numai chemați, ci chiar datori a cugeta ziua și noaptea la susținerea aceluia focalur binefăcător.

Cestiunea sistării școlăie comunale de fetețe s'ar fi ventilat chiar și în reprezentanța opidană. Și cum? De vre-o 15 ani cu ajutorul străinilor a ajuns ca primar în Hațeg un Român, și de atunci până astăzi toate posturile de funcționari în magistratură, poliție, sînt ocupate de Români, cu excepțiunea unei singure persoane, a notarului. Dar' ce să vedeți? Tot ce se impune cu ajutor străin de firea ta, urmări salutare nu poate avê; și așa au pățit-o Hațegani.

De 15 ani încoace și în opidul Hațeg e administrație modernă: din ți în ți tot mai rău, încât se dîce, că ar fi ajuns acolo, de astăzi din frumoasele venit opidane nu se mai pot plăti pe lună sau la un pîtrar de an

Noaptea strigoiul veni și ear' o întrebă: „Anicuța neică, ce ai vădūt, cei ai auzit, de 'mi-ai aruncat inelul?\" Și ea îi răspunde așa: N'am vădūt nimic, n'am auzit nimic. El îi dîse: „Spune, că mori și tu.\" „Lasă să mor\", și a doua îi muri și ea.

Atunci veni moașa satului să o îngroape, o spălă, o găti frumos, și când se o ducă afară din casă, puse de sparse zidul sub feastră și o scoase pe acolo, și în loc se o ducă și se o îngroape la biserică, o îngropă la o răspântie de drum.

După câteva zile răsări o garoaafă frumoasă de pe mormântul Anicuței și în curînd și înflori foarte frumos.

Într'una din zile trecu împăratul cu oștirea pe acolo, și cel mai din urmă soldat vădūt garoaafa și vru să o rupă, dar' deodată se pomeni cu o palmă și o voce dîcîndu-i: Toc-mai tu te-ai găsit să mă rupi, ticălosule? Trecu împăratul, oficerii, și nu au îndrăsnit să mă rupă.

Ceialți soldați stătură în loc și se uitau în toate părțile să vadă, cine ocăresce pe tovarășul lor, dar' nu vădură pe nimeni și-l întrebă, el le spuse, că garoaafa îl ocăresce.

Atunci mai mulți se grămădiră împregiurul florii și uitându-se se mirau, cum poate o garoaafa să vorbească. Vădūt, oficerii că soldații stau în loc, începură să strige la dînsii, cum au putut să-și părăsească rîndurile, atunci ei le spuse pricina, și astfel dela

decurse nici măcar atîta, cât se recere pentru luminarea opidului cu 4 lampe — reduce din 28, — în timp de noapte; 14 zile din lună a ajuns acolo, că opidului nu-i mai creditează nimenea nici măcar un crucer; a ajuns acolo, că creditorii vechi de petroleu, pene, creioane, negreală, hîrtie și alte mîrunțușuri, sau împrocusează opidul pentru prețul lucrurilor furnisate cu ani înainte sau pretind dela reprezentanța opidană încuviințare de interese spre ocolirea incusării; a ajuns acolo, că servitorii — haiduci — numai cu proces mai capătă ceva din lea fa lor pe mai mulți ani neplătiti; a ajuns acolo, de mai multe familii de ale servitorilor inferiori ai magistraturii au devenit la sapă de lemn, s'au ruinat cu desvîșire, căci neprimindu-și lefurile, au fost silite să facă datorii, și creditorii, după multă așteptare incusându-i, le-au luat tot, încât familii cu câte 6—8 prunci miței nu mai au un petec de pămînt, nu mai au unde să se adăpostească.

Șeful magistraturii opidane toate acelea le vede, dar' nu vrea să le audă; și că nu vrea se le audă dovedesce împregiurarea, că nu mijloacesc nici măcar orfanilor minoreni plătimea salariului răposatului lor părinte, ca servitor magistratual, deși căsioara și moșoara acelora în urma datorilor făcute de părintele lor stă sub licitație publică și deși șeful magistratului e șef și al forului pupilar; prin urmare legalmente deobligat a îngrijii de soartea orfanilor nevinovați.

Se vorbește, că administrația din Turcia ar fi lapte cu colac față cu cea din Hațeg, și așa îngrijirea de binele bieților orfani, care în loc de a primi dela opid plata părintelui lor răposat, primesc dela magistratură certificat de umblat la cerșire!! *O tempora, o mores!*

Înainte cu 15—16 ani în acest opid românesc erau nu numai atâți funcționari căpi sînt acum, ci cu mult mai mulți, căci avea chiar tribunalul seu ca for colegial și în multe rînduri nu avea șef român, ba chiar funcționarii nu aveau așa multă pregătire de carte ca cei de astăzi, nu, căci ei și strămoșii lor, ca foști grănițeri învețau cu pușca cum să apere patria, — și minune, pe atunci trebile opidului în toată privința se fău spre îndestularea tuturor, încât prelîngă aceea, că sub a lor administrație s'a pavat mai finreg opidul, au lăsat totodată și capitate însemnate elocate cu interese urmașilor lor în ofieciu, sub care multe și-au perdut urma prin crassa neglijență, ce-i caracterisează în cele de ale administrației, și păzirea binelui public, încât opidul înoată în deficite și datorii ne-suportabile ce se urcă la mii de floreni.

Și ce e mai caracteristic, cei de limbi străine din loc ar protegia astfel de stare de lucruri, ear' autoritățile superioare tac! Tac da! Căci e unicul opid românesc în toată Transilvania cu venite așa însemnate, — tac și nu vreau să vadă nimic, ca el prin ai sei să devină ruină, — tac și au tăcut, ba chiar 'i-au apêrat și 'i apêră și din ai noștri, care din poziția ce ocupă ar fi putut da mersului lucrurilor direcțiunea binefăcătoare în toată privința, să nu lase curs liber administrațiunii moderne ca să aducă acest opid, care și pentru noi din giur ar fi putut deveni un centru spre a ne da pe toate terenele scutul necesar, intru atît, încât precum cu școala comunală de fetețe, așa și cu magistratura se ventilează prefacerea autonomiei opidane în comuna mare.

Și deci dreptate are un corespondent al d-voastre, când în multe rînduri s'a plâns în acest diar asupra priorităților din Hațeg în

ceea-ce privește cauzele publice naționale, da, căci care din poziția ce ocupă, ca fruntași de ai noștri, nu se interesează de loc pentru înaintarea binelui public, ci singur numai de interesele lor private sau și de ale celor puțini domniei-lor bineveniți după chip și asemnare în lucrare, unii ca aceia din punct de vedere umanitar nu merită poziția ce o ocupă; nu merită respectul publicului ceva preceptor, și dacă cred, că au ceva trecere, aceea se o scie, că e forțată de împregiurări și nu meritată, ci lingușită.

'Mi-a plăcut și îmi place de acei bărbați, cărora în locul prim le zace la inimă interesele publice și numai în al doilea cele private, și până când prioritățile noastre din Hațeg și airea sau chiar și alții chemați nu se vor acomoda acestui principiu satorit, până atunci bine nu vom avê și patrie fericită nu vom vedê.

Aștept deci dela prioritățile noastre din Hațeg, ca să pună umăr la umăr și se să mai intereseze și de lucrurile publice și cu deosebire școala de fetețe comunală, despre care s'au răspândit faime atît de triste, se o susțină sus și tare, ear' fiitoarea instituție se nu fie persecutată și batjocorită, cum se făcê până a fost d-șoara Cornelia Lupu, deși a avut purtare în toată privința exemplară, împlinindu-și chemarea cu sfințenie și sacrificiu. Se aude, că, deși a fost aleasă definitiv, 'i-s'ar fi micșorat și salariul dela 400 la 300 fl.; mai pîndu-i se pe anul viitor o condiție: că are să instrueze și în pian. În pian! La Hațeg, unde în urma administrației moderne nu se ajung venitele să se plătească cu bani gata, nici petroleu pe 1/2 lună pentru 4 lampe.

Da, se reduce salariul, se pun condițiuni noue și în prospect persecuțiunii și mai amare, că doară se apropie timpul, ca angajamentele, de care se vorbește, să se facă faptă. Mie unuia, ca tată de familie 'mi-ar păre bine, ca vorbele despre angajement și reducerea salariului numai vorbe să rămână, ear' școala să prospereze în infinit, căci, Doamne, multă plăcere a dus cu sine sufletul meu, când cu ocaziunea examenelor am fost norocos a auzi, cum se întreacău fetețele noastre în răspunsuri și cîntări precise, fluente și corecte, în limba noastră, încât și cel mai mare contrar al instituției a trebuit să dîce: „Examen, rezultat excelent\", și tot așa lucrurile de mîna.

Sfîrșesc cu dîsa: „D-șeu se ne păzească de amici răi, că de inimici ne scim noi păzi\", și doresc, ca prioritățile noastre să se îndrepte până-ce nu e prea tîrziu și să mediteze bine ce fac, căci bine dîce Neamțul: „Das Fädchen noch so fein gesponnen, kommt einmal an das Licht der Sonnen!\"

Despre trebile bisericesci și sociale, care nu stau mai bine, cu altă ocaziune.

rea din Brașov se va face la 5 oare 20 minute dimineața, sosirea în Brașov va fi la 11 oare seara. Prețurile de călătorie sînt tur și retur pe cl. II-a 2 fl. 70 cr., pe clasa a III-a 2 fl. 21 cr. Pentru doi copii sub 10 ani se ia un bilet întreg pentru resp. clase.

Surugii pedepsiti. Ceim în „Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt\", că poliția din Cluj a pedepsit cu bani pe vre-o 30 de surugii, pentru-că ei nu aveau tariful prețurilor în trăsură, după-cum cere dispoziția legii. Tariful este de a se fi în trăsură, ca astfel publicul se se scie orienta asupra prețurilor, după-ce surugii cer prețurile după-cum îi taie capul și abuzează de bunăvoința publicului. Prețurile de călătorie sînt și în Sibiu atît de mari, încât publicul e aproape jăfuit din partea surugilor.

Tren-fulger între Petersburg și Viena. Diarul „Petersb. List\" afă, că lucrările de construire ale plănuțului tren-fulger între capitala Rusiei și capitala imperiului nostru vor fi puse cît de încurînd în realitate. Cu începutul lui Octomvrie, trenul va începe a circula de probă.

Un om rabiat. Dilerul Jávorniczky din Budapesta s'a certat zilele trecute cu nevastă-sa și cu astă ocaziune 'i-a promis o bătaie sdrăvneă când va avê odată vreme să o bată. Ieri dimineața lucrând ambii la tăiatul de lemne, rabiatul diler, avînd vreme de a-și pune promisia în faptă, a luat fîrezul și a început cu el a tăia grumazii și mîinile femeii Trectorii, atrăși de strigătele desperate ale femeii, au alergat într'ajutor. Dilerul a fost prins și dus la poliție, nevasta la spital. El e unul dintre cei mai bețivi oameni în Budapesta. Ranele cauzate de fîrez sînt grozave; cu deosebire brațele sînt aproape curmate de zimții fîrezului.

O expoziție de artă română. Mai mulți amici ai artelor frumoase întrunindu-se Vineri, 5 August 1888, în sala muzeului palatului Athenului, au luat, spune „Democrația\", următoarele decisiuni: 1. Se va face cît mai neîntîrziat o expozițiune generală în salele noului palat al Athenului a operelor artiștilor români, pictura-sculptura-architectura, cu diversele lor ramificațiuni. 2. Se va adresa pentru aceasta o circulară către toți artiștii români cu oare-care renume, rugându-i a trimite șefului cancelariei Athenului, dlui Alex. Stăncescu, str. Franklin 5, o listă de toate operele ce au executat și care se află actualmente în atelierelor lor sau pe la diferiți particulari ce le-au cumpărat. 3. Secretariatul Athenului se va însărcina a transporta aceste opere în salele palatului și a le clasifica și așeza cu ajutorul unui juriu ce va fi numit într'o viitoare adunare. 4. Când expozițiunea va fi organizată și catalogul operelor expuse s'evîrsit, imprimat, comitetul român național pentru expozițiunea universală din Paris va fi invitat, de a numi un juriu pentru a alege dintre operele expuse pe acelea, pe care le va crede demne de a figura la acea expozițiune.

Eclipsă parțială solară. Luni dimineața la oarele 11 și un pîtrar a avut loc o eclipsă parțială de soare. Ea a fost vizibilă în partea nordică a Germaniei. Întînderea întunerecului a fost dela al 137-lea grad până la al 8-lea longitudinea ostică (Greenwich) și dela al 71—53-lea grad latitudinea nordică. Cu cît pozițiunea a fost mai la Sud, cu atît mai puțin eclipsa a fost vizibilă pentru acea localitate. Aceasta a fost ultima eclipsă solară din acest an.

Un nou model de raniță. Dl Titu Dunca, inginer și vechiu oficer al armatei franceze din Africa, va expune anul viitor la expozițiunea universală din Paris un nou model de raniță, (havre-sac) care în același timp are și două cartușiere cu cartușele de rezervă. Ea este cu mult mai practică și mai cumplită decît cele existente, și cu mult mai puțin ostentivă pentru soldat la marșuri. A fost deja prezentată generalilor Saussier, Boulanger și Négrier și, după-cum spunea „Națiunea\", aceștia au găsit-o într'adevăr

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat prea grațios a dărul din cassetă Sa privată câte 100 fl. pentru bisericile și școlălele gror. din Têrnădie, gr-cat. din Buziaș; și apoi 50 fl. pentru școala din Comiatul-unguresc.

Universitatea sîsească e convocată de comitele suprem contele Andreiu Bethlen la o ședință ordinară pe ziua de 2 Noemvrie a. c.

Excursiune la Sinaia. Cu prilegiul sêrbătorii româneșei de Luni (Adormirea Preacuratei) va comunica între Brașov și Sinaia un tren separat cu prețuri foarte reduce. Pleca-

și când intră în casă găsi tot mîncat și în casă nimeni, cîntă el preste tot locul, până și sub pat, dar' nu găsi pe nimeni.

Atunci se hotărî să se ascundă în casă, ca să vadă cine îi mîncăncă bucatele, și spre marea lui mirare, vădūt garoaafa, că ese din ghiveciu, se dă de trei-ori preste cap și se face o fată tînêră și frumoasă.

El o lăsă să vadă ce face. Ea se puse la masă, mîncă, beu, întoarse ear' farfurile, dar' când era să se dee preste cap, împărat ese din ascunđetorea lui și o ia în brațe dîcîndu-i: „A, d-ta mi-ai fost hoțul, acum te-am prins și vei fi a mea\", și după o sêptemînă făcu o nuntă cum nu a mai fost de atunci la nici un împărat.

Trăiră ei fericită aproape un an și avură un copil foarte frumos. Într'una din zile împăratul plecă la vênătoare pentru mai mult timp și Anicuța rămăse singură pentru întăia-ora de când se măritase.

Când se inseră, ea începî deodată să se gîndească, că dacă ar afla strigoiul, că ea trăsesc, poate ear' ar veni, și așa se și întemplă, că noaptea se și pomeni cu el la fe-reastră dîcîndu-i: „Anicuța neică, spune ce ai vădūt, ce ai auzit, de 'mi-ai aruncat inelul?\" „N'am vădūt nimic, n'am auzit nimic\".

„Spune, că îți moare copilul\", și ea răspunde: „lasă să moară\", și a doua îi muri copilul.

Ea nu-l îngropă, de drag ce-i era, ci făcu un leagăn de mătasă și-l aședă în gră-

foarte comodă și bine combinată din toate punctele de vedere.

Inocularea holerei. Se telegrafează dela Paris: Pasteur a comunicat academieii o promerie a unui medic rus, care constatăcă, că 'i-a succed a inocula holera la porumbi și iepuri de casă, ceea-ce documentează, că în adevêr există microbul holerei. Dacă va succeda a face animale imune contra holerei prin altoire succisivă de virusul holerei, atunci trebuie să succedă și prepararea unei limfe de altoire în contra holerei pentru oameni. Doctorul rus voesc să facă experimente în această privință cu persoana sa.

Tulburări în Epir. Din Athena se telegrafează: În Epir au fost serioase tulburări și mai multe districte sînt bătuto de foamete. Garnisoana albaneză din Metzovo, care de mult nu 'și-a primit solda, a prădat și ars multe case și a omorît pe mai mulți creștini, care s'au opus. Guvernatorul Eyub a trimis trupe pentru restabilirea ordinii.

Raportul general

al societății academice „Petru Maior\" în Budapesta, pe anul 1887/8.

(Urmare și fine.)

Ce privește starea materială a societății noastre, aceasta s'a îmbunătățit și în anul acesta, ear' administrarea averii se află în mâinile Ilustr. Sale d-lui Ioan cavalier de Pușcariu, care dela începutul înființării fondului permanent până ași poartă sarcina de curator. Societatea noastră, neputîndu-i de acestui bărbat nobil o recompensă egală, îi exprimă și de astădată viuele sale mulțumiri pentru serviciile prestate societății „Petru Maior\".

Cu viuă plăcere constatăm, că și în acest an s'au aflat bărbați marinișoși, care au binevoit a ne trimite ajutoare în bani și ne-au ajutat mult în întreprinderea noastră.

Prin vrednicul nostru bărbat de stimă și recunoștință, dl Dr. Atanasiu Marienescu, am primit dela dl Pavel Todorescu, proprietar mare în Steinbruch, 100 fl., dintre care 50 fl. ca taxă de membru fundator, ear' din ceilalți 50 fl. o parte pentru procurarea de cărți din limba și literatura română, ear' cealaltă parte pentru edarea almanachului literar.

Excelența Sa părintele metropolit Miron Romanul a binevoit a ne trimite 15 fl. Ilustrul domn Mocioni 25 fl. Preastimatul domn Alexandru Roman 10 fl. și dela un anonim 3 fl.

Pentru almanachul literar au mai contribuit următorii:

- Ilustr. Sa dl Ioan cav. de Pușcariu, jude la curie . . . . . 10 fl.
- Ilustr. Sa dl Dr. Iosif Gall, membru al casei de sus . . . . . 10 „
- Preastimatul domn Alexandru Roman, profesor la universitatea din Budapesta . . . . . 5 „
- Preastimatul domn Iuliu cav. de Pușcariu, notar la tribunal . . . . . 5 „
- Preastimatul domn Nicolau Stamadiadi, vice-consulul României . . . . . 3 „
- Preastimatul domn N. Poruț, secretar la consulatul României . . . . . 3 „
- Preastimatul domn Dr. Atanasiu Marienescu, jude la tabla regească . . . . . 3 „
- Preastimatul domn Dr. Stan Florian, cand. de prof. . . . . 2 „

Primească toți acești marinișoși domni călduroasele noastre mulțumiri și încredințarea stimei ce le păstrăm.

Societatea noastră mai dispune și ași încă de un număr considerabil de exemplare din prețioasa istorie a nemuritorului scriitor Petru Maior. Comitetul d-voastre a aflat de bine a se adresa la mai multe societăți, ca să iee sarcina a vinde din istoria aceasta în cercul lor de cunoscință, dându-le și oare-care favor. Dela unele societăți am și primit răspuns favorabil, trimițîndu-le exemplarele cerute. Următorii noștri vor continua și vor lucra într'acolo, ca această carte, de o valoare neprețuită pentru noi, să o aibă și dascălul din satul cel din urmă.

Pe terenul strîns literar membrii societății în acest an, deși puțini la număr, au desvoltat o activitate, care intru nimic nu rămâne înapoia celei din anii trecuți. Facînd o comparație între present și trecut constatăm, că am făcut un pas înainte; un îndemn, ca pe viitor să ne dăm îndoită silință, ca să înaintăm cu succes și mai mare.

Este un adevêr netăgăduit, că lucrarea pusă sub mareațea devisă: „Uniți se fiu în subget, uniți în Dunneđeu\", e cea mai lesnicioasă și sigură spre a ajunge la țelul dorit. Numai dacă stăntem pătrunși de nobila ambițiune, de a trăi în bună înțelegere, putem să ne punem pe o lucrare mănoasă; ear' societății noastre numai atunci îi putem da spriginul ce 'i-se cuvine, dacă nimbul ei îl susținem cu braț înalt, dând prin aceasta dovădele celor-ce în seamă de noi, că trăim și noi, și încă cum: Aici în capitala Ungariei, toți strînși laolaltă, toți într'un gând și dor, de a ne face unu altnia viață plăcută spre o lucrare obștească ce are să ne fie hotărîtoare pentru viața cea plină de grijile lumesci.

Să ne aducem aminte de cuvintele antecesorilor noștri, care în timpuri critice, când

lipsile financiare amenințau societatea cu pe-
rire, însușește își dădea: „Acest institut trebuie
să existe, pentru-că are o deasă sublimă, acest
foclar nu e permis să se stingă, pentru-că razele
ce eman din focul cel sacru au să ferească de
răcire inimile noastre și ale urmașilor noștri;
această mamă veghiătoare trebuie să existe,
pentru-că ea are să-și lăpteze fiii și cu lap-
tele dulce ce isvoresc din pepturile românis-
mului celui adevărat“.

În acest înțeles, cei-ce ne vor urma aici,
datori sunt să ducă lucrarea noastră mai de-
parte în deplină, cu demnitate și mândrie na-
țională.

Înceiând cu acestea premese raportul
nostru de față, Vă aducem frășele noastre
mulțumiri pentru încrederea ce ați pus-o în
noi și Vă rugăm, ca acest raport să-l luați
spre scință și să ne achitați de onorific sar-
cină, dându-ne absolutul, — car' în înțelesul
regulamentului nostru intern să concedați con-
ducerea societății pe sezonul de vară comisiunii
de supraveghere.

Membrii fondatori ai societății sunt:

Antoni Mocioni de Foen, † Georgiu Mo-
cioni de Foen, Alexandru Mocioni de Foen,
Engen Mocioni de Foen, Constantin Papfalvi,
Dr. Iosif Gall, Ecaterina Gall, Dr. Iosif Pop,
Ioan Meșian, Nicolae F. Negruțiu, Institutul
„Albina“, † Teodor Popp, Ophelia Pop, †
Alexandru Nedelcu, George Szerb, † Ioan Pop
Maior, Pavel Todorescu; onorari: Vincenție
Babeș, George Baritiu, † Iacob Bologa, † Ti-
moteiu Cipariu, Dr. George Creinicăanu, Ni-
colae Cristea, Traian Doda, Iosif Hossu, Dr.
Atanasiu Marienescu, Ioan Meșian, Dr. Victor
Mihályi, Dr. Alexandru Mocioni, Ioan M. Mol-
dovan, Dr. Aurel Muresianu, Mihai Pavel,
Ioan Popasu, Nicolae Popa, Ioan Popescu,
Ioan cav. de Pușcariu, Alexandru Roman,
Miron Romanul, Paul Rotariu, Dr. Grigorie
Silași, Ioan Slavici, David Bar. Ursu, Ladislau
Vajda, Dr. Ioan Vancea, Alois Vlad de Seliște,
Ioan Vornica, Iosif Vulcan; ordinari:
Aurel Anderco, stud. fil., Tit Non Babeș, stud.
jur., Iosif Blaga, stud. fil., Vasile Bologa, stud.
fil., Valeriu Branice, stud. fil., Ioan Costa,
stud. fil., Ioan Curița, stud. fil., Petru Cor-
nean, stud. jur., George Dobrin, Dr. jur., De-
metriu Florescu, Dr. jur., Vasile Fodor, drd.
jur., Teodor Koos, stud. tech. *), Ioan Manguca,
Dr. med., Ilie Maris, Dr. jur., Eugen Meșian,
stud. jur., Florentin Mihályi, stud. jur., Ni-
colae Moțu, stud. med., Ioan Onciu, stud.
tech., Mihail Pop, stud. jur., Isidor Pop, stud.
jur., George Pop, stud. jur., George Popp,
stud. fil., Emilian Popescu, stud. fil., Ioan
Șenchea, stud. jur., Octavian Șmigelschi, pictor,
Ioan Suciu, Dr. jur.

Comitetul s'a compus astfel:

Vasile Fodor, president, Vasile Bologa,
vice-president, George Pop, secretar, Petru
Cornean, cassar, Iosif Blaga, controlor, Ioan
Onciu, bibliotecar, Isidor Pop, Tit Non Babeș,
notari, Aurel Anderco, econom; comisia li-
terară: Petru Cornean, president, Dr. Ioan
Suciu, Vasile Bologa, George Popp, Iosif
Blaga, Ioan V. Curița, membri, Valeriu Branice
referent.

Redacțiunea foii „Rosa cu
ghimpi“: Valeriu Branice, Emilian Popescu,
Aurel Anderco.

Ședințele. În decursul acestui an șco-
lastic a ținut societatea 21 de ședințe; dintre
acestea una festivă, două generale ordinare,
3 generale extraordinare și 15 săptămânale
ordinare. În decursul ședințelor s'au cetit din
partea membrilor următoarele operate și critice:
1. „Filosoful Kant“, disertație de Vasile Bo-
loga, stud. fil. 2. „Prin luptă la învingere“,
noveletă originală de G. Popp, stud. fil. 3.
Critica acestora de referentul comisiei Valeriu
Branice, stud. fil. 4. „Scurtă privire asupra
artei poetice a lui Horatiu“, disertație de Va-
leriu Branice, stud. fil. 5. Critica acesteia,
de G. Popp, stud. fil. 6. „Naufrași“, no-
veletă, traducere de Valeriu Branice, stud. fil.
7. „Cultura inimii pe baza raportului dintre
psihologie și pedagogie“, disertație de Iosif
Blaga, stud. fil. 8. Critica acestui operat de
Vasile Bologa, stud. fil. 9. „Chemarea pre-
tului român în viața practică“, disertație de
Emilian Popescu, stud. fil. 10. Critica acestui
elaborat, de Iosif Blaga, stud. fil. 11.
a) Tu singură; b) Cântecul mamei; c) Codrul
verde; d) Lin din vâzduhuri; e) Amintire;
f) Lăsat e, ca noi pe pământ; g) Pălită de
al toamnei vânt. 12. Critica acestora de Val.
Branice, stud. fil. Afară de acestea au de-
clamat și cetit domni: Vasile Fodor, Vasile
Bologa, Dr. G. Dobrin, Dr. Demetriu Florescu,
Ioan Curița, mai multe poezii de V. Alexandri,
Bolintineanu, Mih. Eminescu, Carol Scrob,
Ascanio și alții.

Cabinetul de lectură. Foile, care
incurg la societate, sunt: „Biserica și Școala“,
„George Lazar“, „Gazeta Transilvaniei“, „Con-
vorbiri Literare“ (abon- de soc.), „Etimologicum
Magnum Romaniae“, „Biserica ortodoxă“,
„Țara nouă“, „Spitalul“, „Curierul“,
„Epoca“, „Poporul“, „Gyogyász“, „Foaia
Diecesană“, „Candela“, „Contemporanul“, „A-

micul Familiei“, „Familia“, „L'Autriche Slave
et Roumaine“, „Românische Revue“, „Tribuna“,
„Telegraful Român“, „Calicul“, „Luminătorul“,
„Gazeta Poporului“.

Biblioteca. La începutul anului
1887/8 se aflau în bibliotecă 795 de opuri
complete, acestea s'au mai sporit parte prin
donațiuni, parte prin cumpărare cu 91 opuri,
astfel de prețurile numărul opurilor e 886, în
mai multe volume. S'au cumpărat: 1. „Lo-
gica“, de Tit Maioreșcu. 2. „Poesii“, de Mi-
hail Eminescu. La înăvuirea bibliotecii au
contribuit prin donațiuni următorii p. t. domni:
Alexandru Roman, profesor univ., 34 opuri.
George Crăinicăanu, Dr. med., 22 op. Aron
Densușian, prof. univ., 10 op. Dr. Alexandru
Mocioni 1 op. Onorata Academie română 7
op. Stimata doamnă Dunca-Schiau 1 op. I.
Butean 3 op. Aurel Novac 2 op. I. Popescu,
prof., 1 op. P. Pipos 1 op. Dr. Ioan
Suciu 1 op. Vasile Bologa 1 op. N. N. 1 op.
Ioan Onciu, stud. tehnic, 2 opuri. Ioan
Onciu, bibliotecar.

Administrarea cassei. Suma în-
tratelor cu finea anului administrativ 1887/8
a fost 371 fl. 62 cr., a eșitelor 358 fl. 62 cr.
Subtrăgându-se din suma intratelor de 371 fl.
62 cr. suma eșitelor de 358 fl. 62 cr., rezultă
un cassa-rest de 13 fl.

Conform raționinului prezentat de dl
Ioan cav. de Pușcariu din 1/13 Ianuarie 1888,
fondul permanent se urcă la suma de
3902 fl. 65 cr. Conform raționinului amintit,
subtrăgându-se suma deja scoasă din 1 Ianua-
rie c. până acum, fondul disponibil con-
sistă din 73 fl. 26 cr. La fondul pentru
„Almanahul literar“ a încurs din con-
tribuirile benevole în 19 Mai c. n. suma de
71 fl. Conform acestor cifre societatea dis-
pune cu finea anului administrativ de a avere
în bani: 1. Fondul permanent 3902 fl.
65 cr. 2. Fondul disponibil 73 fl. 26 cr.
Fondul almanahului literar 71 fl.
Cassa-rest 12 fl. 46 cr. Laolaltă
4059 fl. 37 cr.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 23 August n. Cir-
culă fama, că succesorul lui Trefort va
fi Albin Csáky ori Géza Szapáry.
Viena, 22 August n. Se vor-
besce, că la începutul lui Septemvrie
va fi în Berlin un congres al
diplomaților conducători din
Europa.

Berlin, 23 August n. „National-
zeitung“ anunță o acțiune a împăra-
tului privitoare la politica internă.

Friedrichsruhe, 23 August n.
Crispi a plecat așdimizează cu
trenul accelerat și se va duce împreună
cu familia la Karlsbad.

Petersburg, 23 August n. Amba-
sadorul francez Laboulaye nu se va
mai reîntoarce la postul său și va fi pro-
babil înlocuit prin generalul Gallifet.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI“.

Berlin, 24 August n. Afară de
mai mulți generali vor mai fi puși în
disponibilitate circa 70 coloneli și loco-
tenenți-coloneli.

Împăratul va cerceta Luni pe re-
gele Saxoniei.

Paris, 24 August n. Ministrul ma-
rinei a ordonat echiparea neamănată alor
8 năi cuirasate din flota de rezervă din
Toulon pentru întărirea escadreii din
marea Mediterană. În consiliul de mi-
nistri a cetit Goblet răspunsul la nota
din urmă a lui Crispi. Consiliul de
ministri a primit răspunsul.

Sofia, 24 August n. În urma ur-
mării energice a brigantilor, tot mai
mulți ajung în mâinele autorităților. Ieri
au fost justificați în Tetven 20 și în
Lompalanca 5 briganți.

București, 24 August n. 850
lucrători din stabilimentele căilor ferate
s'au pus în grevă. Liniștea până acum
n'a fost nicăiea conturbată.

Petersburg, 24 August n. În
Orenburg au ars 1000 de case lo-
cuite de lucrători. 10.000 de indiviși
sunt fără adăpost.

Paris, 24 August n. Cu prilegiul
șilei născeri contelui de Paris
notabilitățile royaliste au arangeat un
banchet. Andifret-Paquier a toas-
tat, dîcînd că în situația de astași cu
presidentul republicei fără autoritate și
cu senatul slăbit, nimic nu mai des-
parte Franța de tirania casei deputa-
ților. El și amicii lui vor rămâne li-
berali, însă vor sprigini cu toată hotă-
rîrea politica monarchistă. Cei prezenți
au primit propunerea de a se trimite
contelui o adresă.

Lipsca, 24 August n. Crispi
a sosit aici și își va continua călă-
toria spre Dresda la Karlsbad.

Bibliografie.

A XXIV. Programă a gimnasiunii mare
publice române de religioasă ort.-răsăriteană și
a celorlalte școli secundare și primare îm-
preunate cu aceasta din Brașov pe anul
școlastic 1887/88. Publicată de Stefan
Iosif, director și profesor. Brașov. Tipo-
grafia A. Muresianu, 1888.

„Candela“. Foie bisericească-literară.
Apare odată pe lună în Cernăuți. Anul VII.
Nrul 8, dela 1 August. Cuprinsul: I. Istoria
catehemenatului creștin. — II. Omiliile sfân-
tului Ioan Chrisostom la epistola către Ro-
mani. — III. Un articol ruten despre mănă-
stirile din Bucovina. — IV. Omilia pentru
Duminea a 13-a după Rusali. — V. Predică
la Tăierea capului Sft. Ioan botezătorul. —
VI. Un articol rutean. — VII. Cronică.

„Revista Armatei“. Apare de două-ori
pe lună în București. Anul VI. Nrul 13
dela 15 Iulie. Sumar: Revista interioară. —
Notițe asupra chartelor actuale ale României.
— Focurile cu repetiție în luptă. — Confe-
rența ținută domnilor ofițeri din al 2-lea ba-
talion de vânători. — Propuneri. — Cronică
exteroară. — Diverse.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Posturi vacante:

— În protopresbiteratul Clujului sunt de
ocupat posturile de învățători la școlăle conf.
gr.-or. din comunele: Agribiciu, cu salariu
de 67 fl., bucate 20 merțe mari, loc arător și
de cosit, venitele cantonale prețuite în 113 fl.,
cuartir și lemne de foc pentru învățător și
școală; Apahida, cu salariu de 200 fl., cuartir
cu grădina de legumi și 40 fl. pentru lemne
de foc pentru școală și învățător; Băreși, cu
salariu de 82 fl., 60 merțe mari de cucuruz
sfărmit, cuartir și 5 fl. pentru lemne de foc;
Geaca, cu salariu de 120 fl., 30 fl. din veni-
tutul pământului școlastic și cuartir liber;
Mociu, cu salariu de 200 fl.; Rogojel, cu
salariu de 150 fl. și 100 fl. venit sigur din
competența cantonală, apoi cuartir liber; So-
meșul-cald, cu salariu de 150 fl. și cuartir
liber; Someșul-rece, cu salariu de 120 fl.
și 80 fl. din bucate, șile de lucru, loc arător,
grădina de legumi, pentru care învățătorul e
îndatorat a face și serviciul cantonal, apoi
cuartir liber; Someșfalău, cu salariu de
220 fl., cuartir liber și 20 fl. pentru lemne
de foc pentru școală și învățător. — A se
adresa pentru vre-unul din aceste posturi până
în 1 Septemvrie st. v. a. c. la oficiul protopre-
sbiteral în Cluj.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitățiuni:

— 10 Septemvrie st. n. a. c. imobilele lui
Francisc Luca în Vasar de cătră judecă-
toria cerc. din Papa.
— 12 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui
Antoniu Micsik în Saiani de cătră tribu-
nalul regese din Chichinda-mare.
— 12 Septemvrie st. n. a. c. imobilele lui
Iuliu Musteș de cătră judecătoria cerc. din
Ciacova.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la tribunalul regese
din Szabadka cu salariu de 500 fl. și 100 fl.
relut de cuartir. — A se adresa în patru sêp-
tămăni la președintele tribunalului regese în
Szabadka.
— Un post de practicant în drepturi cu
diurnă la judecătoria cerc. din Macău. —
A se adresa în două săptămăni la președintele
tribunalului reg. în Seghedin.
— Un post de scriitor la judecătoria cerc.
din Lendva-de-jos cu salariu de 500 fl. și
100 fl. relut de cuartir. — A se adresa în
patru săptămăni la președintele tribunalului
reg. în Zalaegerszeg.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 24 August, 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Observată, Diferența din preșin, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară, 22 August, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura în mm., Vântul direcția și tăria.

Sosiți în Sibiu.

La 24 August n.
Hotel „New Yorker“. Dr. Baedeker din Nieder-
lostein. Braunstein, Goldstein, ciacornicari din Pitesci.
Goldschmidt, Hausenblas, Schweiger, cu familia, co-
merciații.
Hotel „Împăratul Romanilor“. Abele, măclăar.
Alexandrescu, cu familia, din București. German, cu
fiul, din Medias. Heindlich, din Timișoara.

Economic.

Cele mai bune recolte, în urma sciri-
lor de prin toate părțile continentelor, sunt în
India, apoi în Australia, în Rusia și Româ-
nia. În Ungaria recolta e mediocră, dar' e
cu mult mai bună ca în Anglia, Franța și
Italia. În America secerișul a fost slab, de
aici vine, că prețurile grăului au crescut în
mod însemnat pe piețele americane. În Asia
și părțile nordice ale Africeii recolta e puțin
îndestulitoare.

O mare lipsă de vagoane se simte pe
liniile ferate ale României mai ales anul acesta,
când recolta este abundantă. Pentru a face
față cererilor agricultorilor, direcțiunea gene-
rală a căilor ferate a trebuit să împrumute
mai multe sute de vagoane din străinătate.
Între altele s'au împrumutat 400 vagoane din
Belgia.

Totdeauna s'au comandat vagoane în
străinătate pentru preste 3 milioane de fr.
Se socotesc, că din cauza lipsei de vagoane
direcțiunea căilor ferate va păgubi aproape
100.000 de fr. pe di.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din

Viena anunță următoarele insolvențe: Anton
Pitschl, agent în Viena. Guiseppe Colom-
bari, fabrică de hârtie în Trieste. Iosif
Possner, firmă comercială în Esseg. Wil-
helm Himmler, comerciant în Balassa-Gyarmat.
Petru Fendrich, firmă comercială în
Ungvár. Kloger și fiul, firmă de mărfuri
coloniale în Viena. Manes Braunstein,
băcan în Aiud. Atanasiu Camissapoulos
și comp., firmă comercială în Alexandria.
Francisc Wrabec, în Praga. Avram Bar-
dach, fabricant de paraplee; Josefina Ham-
merler, fabricantă de mărfuri de lână;
Gavrila Kraus, comerciant, toți în Viena.
Anavăduva lui Dimitrie Petranovics
în Zara. Samuil Schwarz, comerciant în
Cinci-biserici.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 9 August st. v. 1888.
Vrioni lui Feitler, grâu 2400 hect.,
12.10 lei. Sgardelli lui G. Mendl, grâu 26000
hect., 11.92 1/2 lei. Papudoff lui G. Mendl,
grâu 6000 hect., 12.— lei. Evloghie lui
Nicolopulo, grâu 1700 hect., 11.15 lei.
Sgardelli lui Agnesi, grâu 1170 hect., 12.—
lei. Petcu lui Feitler, grâu 2130 hect., 10.50
lei. Catzika lui Swetovics, grâu 1500 hect.,
10.70 lei. Nichiforescu lui Peirano, grâu 2500
11.50 lei. Wechsler lui A. Versna, grâu 1500
hect., 11.15 lei. Lombardo lui Peirano, grâu
2700 hect., 11.— lei. Lombardo lui Peirano,
grâu 1800 hect., 10.85 lei. Marghiloman lui
Feitler, grâu 3500 hect., 13.— lei. Marghi-
loman lui Feitler, grâu 3500 hect., 13.— lei.
Marghiloman lui Feitler, grâu 3500 hect.,
13.— lei. Grozovics lui Sechiari grâu 3200
hect., 10.75 lei. Grozovics lui Sechiari, grâu
870 hect., 10.30 lei. Tzuchlos lui Sechiari,
grâu 3500 hect., 11.15 lei. Politi lui Zermann,
grâu 4000 hect., 11.25 lei. Emerico lui
Frishmann, grâu 3630 hect., 10.40 lei.
Chrisoveloni lui M. Cohen, grâu 1600 hect.,
11.— lei. Bach lui I. Dreyfuss, porumb 2400
hect., 7.67 1/2 lei. Emerico lui Nicolopulo,
grâu 2000 hect., 12.67 1/2 lei. Portocala lui
Waller, grâu 2600 hect., 13.— lei. Emerico
lui Swetovics, grâu 2600 hect., 11.65 lei.
Politi lui Swetovics, grâu 3100 hect., 10.60
lei. Haracopos lui Swetovics, grâu 1700 hect.,
11.70 lei. Katzighera lui Swetovics, grâu
1500 hect., 10.25 lei. Evloghie lui Millas,
grâu 1920 hect., 10.40 lei. Domenul lui
Peirano, grâu 2350 hect., 11.30 lei. Perlea
lui Carnavalli, seacă 2000 hect., 7.10 lei.
Dimitriadi lui Carnavalli, seacă 4300 hect.,
6.50 lei. C. Cotti lui Nicolopulo, grâu 1650
hect., 11.32 1/2 lei. Tzuchlos lui Zermann,
grâu 2200 hect., 11.15 lei. Peirano lui
Nicolopulo, grâu 2550 hect., 12.40 lei. Perlea
lui Nicolopulo, grâu 2350 hect., 11.30 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Timișoara, 22 August. Prețurile ce-
realelor compute după maza metrică. Grâu fl. 6.55
6.60. Seacă fl. 4.80—4.85. Orz fl. 4.90—4.95. Ovăs
mercanți fl. 4.10—4.20. Ovăs vânturat fl. 4.40—4.50.
Meiu fl. 6.10—6.20. Spirit, comun per 10,000 lire
fl. 30.—30.50. Spirit rafinat per 10,000 lire fl.
31.—31.50

Tergul de rimători în Steinbruch în 22 August
n. s'a notat: unguresc bătrâni grei 47.— cr. până
48.— cr. unguresc grăi, tineri 50 1/2 cr. până 51 1/2 cr.,
de mijloc 49 1/2 cr. până 50 1/2 cr. ușori 49.— cr.
până 50.— cr., marfă țărănească, grea 47.— cr.
până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr.,
ușoară 46.— cr. până 47.— cr., românesci de
Bakony, grei — cr. până — cr., transito de
mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr.
până — cr., transito sârbești grei 48.— cr. până
49.— cr., transito de mijloc 47 1/2 cr. până 48 1/2 cr.,
transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., îngrășăți cu
g hîndă — cr. până — cr. pur 4 1/2 compoziți
la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 August 1888

Table with multiple columns: Sămînțe, Cămințina per hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Seacă, Ovăs, etc.

Table titled 'Cursul pieții din Sibiu.' with columns for various goods and their prices.

Table titled 'Bursa de Budapesta' with columns for various goods and their prices.

Table titled 'Piața cerealelor din portul Brăila' with columns for various goods and their prices.

Table titled 'Bursa de Viena' with columns for various goods and their prices.

Table titled 'Bursa de București' with columns for various goods and their prices.

Table titled 'Bursa de Sibiu' with columns for various goods and their prices.

Table titled 'Redactor responsabil: Septimiu Albini.' with columns for various goods and their prices.

*) A repăsit în decursul anului.
**) A încetat de a veni.

